

Τὴν ἐρίξης: 16 ηγ. ἡ καταιγίδες διήσκει τιναῖς τερπερίαις: ὑπῆρχεν ἀδύνατον ἀλιευ πειρρονήστεως: βιώσιον θατίζον νὰ ἔξελθωμει τοῦ Μανυατηρίου· ἡ χιώτινη δένη ἐπιπτε πλέον ἀλλά ὑπὸ θάλασσαν ἀνέμους ἀνψυκτικάντες ἐκ τῆς γῆς ἐπλήρωσε τὴν ἀγριωτερίαν καὶ ἐκάλυψε τὸ πέδον δραχαλιμούς: τὴν θέσην τῆς πεδιάδος: καὶ τὴν θαλάσσης. Τὴν ἀκρόλουσθαν, νύκτα δὲ ἀνέμους, κατέπειταν θειμοῦδην καὶ τὴν πρωΐαν ἡ θύελλας ἐπεκυτεῖ, τόσης ἥδης τηνθάνειν νὰ περιπιῆται πάσιν τὴν γίνοντα πέριξ τὴν σκηνῶν εἰς τῶν στεγμάτων. Οἱ ἐνεργητικοὶ στρατιῶται μας: ἐπάλιαισαν μετὰ γενναῖοψυχίας ὑπερανθρωπίαν κατεῖ πάντας τῆς νέας; ταύτης; μάστιγος; καὶ θεριάμβευσταν. Η Μανυατηρίος ἐπαλιευρκήθη ὑπὸ τῆς χιόνος ἀρκενούμενός ἐστιν: τοῦ ὑψηλοῦ τῶν ἐναέρων τοῖχων, ἐθειώτατο δὲ μετακρότειν διουνοι γίνονται, ἐν σχήματι κωνικῷ ὅμοιοι: τῶν ψηλαίων δρέπων: οὓς οἱ ἀνέμοις ἐν Αἰγαίῳ: φυσατεραίων εἰς τινα μέρη τῆς ἐρήμου.

Μεταφέρων τίς τὰς ὅψεις πρὸς τὴν Θάλασσαν ἔξει
λήγεισσε διὰ τὴν ἡρεμίαν της τὴν ὄλως ἀντίθεταν προ-
τὴν φωνερὸν λειλαπτα τῇ; πρωτερείς; Δεξιὲν κατεπτε-
ει τὸν ὅδον. Βράχον, δείκτην τῇ; εἰςώδευ τοῦ κάλπου
Τοῦ βράχου τὸν εὐρὺ περίγραμμα ἔχει σχῆμας "Ἐλλί-
νος μοναχοῦ ἐν δεήσει, ἢ καὶ τὴν πίτιτις δεῖκνιοι ὅτι περ-
στᾶ τὸν Ἀγιαν Μητροράχην, πρόσωπον ἵερδον τοῦ
Παττισικοῦ Μηνολογίου. Περὶ τὸν βράχον ὑφοῦ, το-
πολλοὶ πάγοι ὅξιες διατέμνοντες τὴν Θάλασσαν κα-
δειχόμενοι τοὺς ἀρρώστους τῶν κυμάτων της δια, ἴσχυροι
ἄνεμοι τὰ ὑπεγείρωσι.

Δεξιά καὶ ὑπεράνω τοῦ ἀκρωτηρίου Φιόλεντος
(Phiolente) ἡ τοῦ ἄγρι. Γεωργίου, φένεται μικρὸς γί-
λορος: ἐρ' οὐ τὸ πάλιν ἔδρυτο νεῦς εἰς εικήν: τῆς τουρ-
ρᾶς ἡ φύσις τοῦ 'Ρεκίνα' Ιτιγενείας, θυγατρὸς 'Αγρι-
μένωνος καὶ Κλυτεμνήστρως, ισοίτις τῆς 'Αρτέμιδος
Ἀριστερὰ δὲ ἡ ταπεινὴ ἀκτὴ ἣν τὰ πλοῖα ἀσηγωρῶ-
ται εἰπεποντικῶς διεύθυνεται εἰς Βελανικόν

Είναι έννατη δώρο, δώρων χειμερινών; ήλιος; Ζωγράφης;
την άλλη μετρήσκων, με γλυπτή προτείνει; Θέρμης ή αντικρυπτέρης
σημοῦ ή ανελίξτεται εἰς τοὺς δρόσηλμούς μας. Ιστάμενοι
ἐπὶ τοῦ ἀνδήρου τοῦ Μενανδρίου τὸ θαυμάζομενοι
σιωπηλοὶ καὶ προστεκτικοί.

Ἐ θέλλεται εἶναι ἡ τούχος καὶ γελήσις, εἰς τὸν
ρίζοντα ὑψηλόν τοις πατέρ̄ ὀλίγος ὅρη ἐνισχύειν τὰ δῆθ

ἐκ τῶν χωρίτων καὶ τῶν διπίσιν ἡ εὐρυτάτη κυκλοτε-
ρής γραμμή συνδέεται εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς χερσονήσου,
διασκρίνονται αἱ χιονότεκνὲς; αὐτῶν κορυφαῖ, αἱ λευ-
κόφραγματα καὶ ἀπότομοι βάσεις τῶν, ἡ ἔγριχ φύτις των,
εἰναι ἀληθῶς; τὰ δρῦα τῆς Κριμαρίας νέφη τινα φίνον-
ται περιβάλλοντα ταῦτα δ; διὰ στερένης καὶ ἀκολου-
θοῦντα τὸν γενικὸν δρῦσην τῆς ἀτμοσφέρας.

· Ήχει δὲ κώδων, οἱ μοναχοὶ διέρχονται διδεύοντες εἰς τὸν νοῦν τοῖς ἐπιδεικνύομεν τὸ ὡραῖον τοῦτο θέατρον, θευμάζουσι καὶ μᾶς ἀποκρίνονται ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦ ἀντικτυοπτηρισμοῦ συμβήνει δις ἢ τρις κατ' ἕτος καὶ κυρίως τὸν χειμῶνα διτενὸν ἢ χιλίων σκηπάζει τὸν τόπον καὶ οὐδὲν ἀνέμου φύσημα ταράσσει τὴν ἀτμο-τριπίρχην. Νέρος τι ἐπελθόν θιλῆ διά τινας στιγμὰς τὰς ἥλικας ἀκτίνας, δοξίζων καθαρίζεται, τὰ δρη-εἰχαρχνίζονται καὶ τὸ διπεικὸν φαινόμενον παύει.

‘Ο Αγιος Γεώργιος ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἐδ μοναστήριον λατρεύεται καθ’ ἄπεισαν τὴν Ἀντολὴν, ἐπιμῆθη κατ’ ἀρχὰς ἐν ‘Ρωσίᾳ ἔπειτα δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γενεύῃ· κατά τινας ἀρχαῖαν εἰκόνα ἐκτεινειμένην εἰς τὸν νειδίον τοῦ μοναστηρίου καὶ παρετῶσσι τὸν διοικούντος οὐρανούς; ἔτι δὲ τὴν παράδοσιν τῇ: ‘Ἐλληνικῇ; Εὐαλητίκῃ νέοις· καὶ ὡραῖος ἡγεμόνων τῆς Καππαδοκίας, προσικτίθεις ὑπὸ τῆς φύσεως μὲν ἀρθρῶν διόρκη. Βεριπόπος διαβακίνων ποτὲ μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, εἴδε φεβιρὸν δράκοντα δυτικοὺς εἰχεν ἀνατολέψιν ἀπὸ τοῦ ἀρχαῖος τὴν ὠραῖαν Μέλλαν, θυγατέρα βασιλίων· νεωτερίᾳ ἀπεπτεῖντος τὸν χριστιανὸν σρόν. Σπεύστες εἰς βαῆθειάν της ἐρένευσε τὸν δράκοντα καὶ ἤσωσε τὴν κόρην. ‘Η ὠραῖοτες καὶ τὸ γένος της εἴλευτην τὸν πρίγκιπα ὅστις· καὶ τὴν ἐζήτησεν εἰς γάμον. Η νέα ἡγεμονία τὸν προτείλακυτεν εἰς τὸν γριεσιανοῦμαν, διλίγει· δὲ τοις ἡμέρας περὶ τοῦ γάμου των ἡ βαττιλόπτεις ἀπειδούσεν ἀπὸ λοιμωχήν νόσου πορρωμένην νὰ φέρῃ ἡδία βαῆθειάς· καὶ περηγορίας εἰς πτωχούς· διθενεῖς, οὓς εἴχι λάβεις ὑπὸ τῆς Ἡδιατερέων αὐτῆς· προστασίαν. ‘Ο Αγ. Γεώργιος ἀποστράχεις τας ἥδωνδες τοῦ κόσμου ἡριερώθη ἐξ διοκλήρου εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, Λήστρας· διοικεῖται διὰ τὴν Ἀντολὴν τοῦ Θεοῦ, Λήστρας· διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀρετάς του. ὑπέστη δὲ τὸ μαρτύριον ἀπὸ Διοκλητιανοῦ, καὶ επεὶ διαταγὴν αὐτοῦ, δυτικοὺς διλίγοντας ἐπειπεῖς ἀπέθενε. — Η παράδοσις αὕτη εἶναι ἐξωγραφημένη ἐπὶ τὸν Θελκτειώτερον καὶ ἀπλοικώτερον τρόπον εἰς τὴν αὐτησίτην εἰκόνα τοῦ Μοναστηρίου.

Οἱ Ἐπίστοι καὶ οἱ καθελικοὶ ἑστέζουσι τὴν μηνήν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῇ 23 Ἀπριλίου, ἡ ἡμέρα εὗτη εἰνι ἡ ἡμέρα πεντηγύρους τοῦ Μοναστηρίου, δύοποι τυχόδευτοι ἀδελφῶν οὐχὶ μόνον ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Κουκίτης, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς Ἐπωστολῆς Ἐπικράτειας.

Τὸ 1851 ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἐπεισέθη τὴν
χώραν μετὰ τῶν οἰών του, ὑπῆγεν εἰς τὸ Μοναστήριον
καὶ περιυεῖθη καὶ εἰς τὴν ἔστη τοῦ Ἀγ. Γεωργίου
πενηνταρισθεῖται τότε μεγαλοπρεπέσταια. Οἱ μοναχοὶ^{οι}
εὐχετεύομενοι ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς διαγωγῆς τῶν
εὐεργετῶν μετέβησαν ἐπέ τοῦ θεοφόρου Πατρὸς
Γάλλων προσεύχενται ἐρέτος νῦν πενηνταριστῶν τὴν ἔστη
τοῦ προστάτεων των μὲν ἔκτακτον μεγαλοπρεπεῖσαν.
δ. (“Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ Μηρύτερος”). Ἀλεξ. Γ. Κ.